

Aan: Ministerie van Financiën

Van: Dentons Europe LLP, Amsterdam
Marnix Veldhuijzen
Emilie Kaatee

Datum: 26 april 2021

Onderwerp: Reactie op Consultatiedocument Wet aanpassing fiscaal kwalificatiebeleid
rechtsvormen ("**Wetsvoorstel**")

Geachte dames en heren,

Hierbij reageren wij op uw uitnodiging van 29 maart 2021 om te reageren op het in hoofde genoemde consultatiedocument.

Voor het overzicht zullen wij starten met een samenvatting, en daarna een diepere analyse geven van het Wetsvoorstel

Samenvatting

- Sommige hybride mismatches worden opgelost, andere blijven bestaan en er ontstaan ook nieuwe mismatches, het vermeende doel wordt dus niet bereikt.
- Het Wetsvoorstel raakt een zeer groot aantal puur nationale situaties waar hybride mismatches geen enkele rol spelen en raakt daarbij met name mensen met belangen in Box 2 die hechten aan hun privacy. Dit lijkt een belangrijker motief te zijn dan het Wetsvoorstel suggereert.
- Het voorgestelde overgangsrecht is ontoereikend en de kosten van collectieve herstructurering door de Nederlandse bevolking en het bedrijfsleven zullen groot zijn. Dit wordt in het Integraal Afwegingskader miskend.
- Buitenlandse vennootschappen kunnen naar gelang hun plaats van feitelijke leiding wel of niet fiscaal transparant zijn, met allerlei onvoorspelbare uitkomsten, die ook nog eens per artikel in de vennootschapsbelasting en de wet inkomstenbelasting kunnen verschillen.

Durham Jones & Pinegar ► LEAD Advogados ► Rattagan Macchiavello Arocena ► Jiménez de Aréchaga Viana & Brause ► Lee International ► Kensington Swan ► Bingham Greenebaum ► Cohen & Grigsby ► Sayarh & Menjra ► Larrain Rencoret ► For more information on the firms that have come together to form Dentons, go to [dentons.com/legacyfirms](https://www.dentons.com/legacyfirms)

Dentons Europe LLP is a global legal practice providing client services worldwide through its member firms and affiliates. Dentons Europe LLP is a limited liability partnership offering professional services as lawyers (advocaten), civil law notaries (notarissen) and tax advisors (fiscalisten) seated in Amsterdam and registered with the Trade Registry of the Chamber of Commerce under number 73505323. The Dentons Europe Region Terms of Business, which contain a limitation of liability, are applicable and available on request. Please see [dentons.com](https://www.dentons.com) for Legal Notices.

Inleiding

Kort gezegd heeft het Wetsvoorstel tot doel om minder kwalificatieverschillen te hebben tussen hoe Nederland naar een bepaalde vennootschap kijkt en hoe het buitenland daarnaar kijkt.

Om dit doel te bereiken worden drie voorstellen gedaan:

- De vennootschapsbelastingplicht van de open commanditaire vennootschap (“**OCV**”) komt per 1 januari 2022 te vervallen waarbij wordt voorzien in overgangsrecht.
- Het open fonds voor gemene rekening (“**FGR**”) wordt in de wet opnieuw gedefinieerd, waarbij geen overgangsrecht is voorzien voor gevallen waar de FGR van open naar besloten verandert.
- Er wordt voorgesteld om voor een tweetal bijzondere situaties niet de huidige methode van kwalificatie van buitenlandse rechtsvormen, maar een aanvullende methode te gebruiken.

Wij zullen eerst algemene opmerkingen plaatsen ten aanzien van het consultatiedocument en de toelichting daarop waarna we per onderwerp ons commentaar uiteen zullen zetten.

Algemeen

In de toelichting op het Wetsvoorstel wordt terecht opgemerkt dat de fiscale gevolgen van hybride mismatches reeds worden voorkomen door de Wet implementatie tweede EU-richtlijn antibelastingontwijking (ATAD2) door aftrek van betalingen te weigeren of inkomen in de heffing te betrekken. Het huidige Wetsvoorstel heeft volgens de toelichting dan ook met name tot doel de oorzaak van deze hybride mismatches aan te pakken.

Welk probleem wordt opgelost met het Wetsvoorstel?

Wij vragen ons met name af waarom het doel hybride mismatches op te lossen wordt nagestreefd, de Wetgeving zegt namelijk niets over welk probleem de hybride mismatches (nog steeds) veroorzaken dat een oplossing zou vereisen.

Wij stellen voorop dat hybride mismatches drie gevolgen kunnen hebben: (i) er ontstaat dubbele non-heffing, (ii) er ontstaat dubbele heffing, of (iii) ondanks de mismatch is er toch enkelvoudige heffing.

Vast staat dat het eerste gevolg centraal staat in ATAD2 en met ‘brute force’ wordt bestreden, waarbij ‘overkill’ door de wetgever zonder meer is geaccepteerd. Dit is dus, ook naar eigen zeggen van de wetgever, een reeds opgelost probleem en kan dus onzes inziens geen reden zijn om het bestaan van hybride mismatches te moeten willen bestrijden. Wij wijzen er ook op dat ATAD2 pas sinds 1 januari 2020 van kracht is, zodat de eerste aangiften vennootschapsbelasting waarin ATAD2 doorwerkt nu pas binnendruppelen bij de Belastingdienst. Het lijkt ons logisch dat eerst beschouwd wordt of dit inderdaad de onwenselijke gevolgen van het huidige kwalificatiemechanisme ondervangt, zoals de wetgever zelf blijkens het Wetsvoorstel verwacht, voordat verdere maatregelen worden getroffen.

Wij lezen ook niet terug in de toelichting dat de andere voornoemde gevolgen een grote rol hebben gespeeld bij de totstandkoming van het Wetsvoorstel. Nu is een hybride mismatch waarbij geen dubbele (non-)heffing optreedt, ook beargumenteerbaar geen problematische situatie. Dubbele heffing zou dat wel kunnen zijn, maar daar is in het Wetsvoorstel feitelijk weinig tot geen aandacht voor.

Wat wel opvalt, is dat de wetgever bij de wijziging van de definitie van open FGR heel bewust kiest om, ‘als zij dan toch bezig is’ (althans zo interpreteren wij de toelichting), het gebruik van het FGR in het ‘anonimiseren van vermogen’ en voor ‘boxhopping’ onmogelijk te maken.

Voor de afschaffing van de OCV wordt deze reden voor afschaffing niet opgevoerd, maar het valt auteurs wel op dat juist die twee rechtsvormen in het anonimiseren van vermogen een prominente rol vervullen.

Worden hybride mismatches echt opgelost?

Wij worden gesterkt in ons vermoeden dat een rem op het 'anonimiseren van vermogen' en 'boxhopping' een toch meer dan bijkomstig doel van de Wetgeving is door het feit dat de wetgever er wel heel bewust voor kiest om voor de kwalificatie van buitenlandse rechtsvormen, de 'rechtsvormvergelijkingsmethode' te blijven hanteren. Er blijft hierdoor een risico op hybride mismatches. De enige oplossing die hybride mismatches echt uitsluit, is immers door voor de Nederlandse kwalificatie aan te sluiten bij de kwalificatie in de andere staat. Dit is ook de meest voorkomende handelwijze van andere staten en door deze 'symmetrische methode' ook hier toe te passen zou Nederland dus echt 'in de pas lopen'. Niet duidelijk wordt waarom deze oplossing niet is gekozen, dat is immers het kerndoel van de Wetgeving en zou bovendien hebben betekend dat er in het nationale fiscale recht niets had hoeven wijzigen. Hoe Nederland de OCV en het open FGR behandelt, is dan immers in het geheel niet relevant meer.

Door de 'rechtsvormvergelijkingsmethode' te handhaven blijven hybride mismatches aan de orde van de dag. Om maar alvast twee concrete voorbeelden aan te halen: (i) de LLP naar het recht van het Verenigd Koninkrijk (daar transparant, hier straks meestal niet) en (ii) de commanditaire vennootschap naar het recht van België (hier straks transparant, daar niet) en dat is ongetwijfeld pas het 'topje van de ijsberg'.

Wat is de 'collateral damage'?

Het is duidelijk dat dit Wetsvoorstel veel verder reikt dan de wens de oorzaak van hybride mismatches bij grensoverschrijdende transacties aan te pakken. Sterker nog, juist de nationale situaties zonder grensoverschrijdende transacties worden feitelijk echt geraakt door dit Wetsvoorstel, met tussen de regels door een duidelijk motief omtrent 'anonimisering' en 'boxhopping', waar het Wetsvoorstel helaas slechts in een bijzin aandacht aan schenkt. Voor een zo belangrijk motief had het voor de hand gelegen dit duidelijker naar voren te laten komen.

De Wetswijziging zal een enorme impact hebben op het Nederlandse juridische landschap. Wij zullen later nog ingaan op diverse knelpunten, maar alvast een bloemlezing van de belangrijkste consequenties:

1. Duizenden, zo niet tienduizenden vooral Nederlandse belastingplichtigen die niets met buitenlandse rechtsvormen te maken hebben worden op kosten gejaagd om OCV's te herstructureren naar andere rechtsvormen. Dat gaat niet alleen om notariskosten, maar ook om kosten van fiscale begeleiding om fouten bij de interpretatie van het overgangsrecht te vermijden en om accountantskosten voor het opstellen van bijvoorbeeld extra balansen.
2. Aan de consequenties voor de overdrachtsbelasting van al die herstructureringen is geen aandacht besteed, terwijl dat wel in de rede ligt, er verandert immers niets wezenlijks in de eigendom van de onroerende zaken.
3. De termijn om al die kosten te maken en oplossingen te zoeken is extreem kort, 8 maanden plus theoretisch nog een jaar terugwerkende kracht, terwijl niemand daadwerkelijk iets kan doen zolang de wet niet is aangenomen, anders heeft herstructureren an sich namelijk veelal draconische fiscale consequenties. Wij hebben vraagtekens bij de vraag of er in Nederland überhaupt voldoende beschikbaarheid is van juridische dienstverleners om alle structuren te heroverwegen en waar nodig aan te passen in die periode van effectief één jaar.

4. Eindafrekening in de vennootschapsbelasting bij open FGR's, zonder enige voorziening. Ook wordt geen aandacht besteed aan de rechtsongelijkheid die erin bestaat dat geherstructureerde open FGR's met de VBI-status deze kwijtraken en hun aandeelhouders die niet opnieuw kunnen krijgen (immers dat leidt inmiddels tot eindafrekening bij de Box 2 aandeelhouders), terwijl NV's met VBI status wel kunnen blijven voortbestaan. Een rechtvaardiging voor dit onderscheid tussen FGR VBI's en NV VBI's wordt niet gegeven.

Wij hadden verwacht dat het Integraal Afwegingskader het voorgaande zou onderkennen, maar daar lezen wij slechts: 'de administratieve lasten voor bedrijven en burgers zijn naar verwachting beperkt'.

Wat is het echte doel van het Wetsvoorstel?

Het wekt op ons de indruk dat het Wetsvoorstel veel meer gericht is tegen 'anonymisering' en 'boxhopping' dan het Wetsvoorstel laat blijken. Wij zouden menen dat de wetgever dit motief duidelijker zou moeten toelichten en onderbouwen, en dan het Wetsvoorstel opnieuw zou moeten consulteren, zodat hier op reële wijze inhoudelijk op kan worden gereageerd.

Auteurs achten het wenselijk om nu voor alsdan alvast een start van een reactie te geven:

1. Het bewust en voor langere termijn verschuiven van vermogen van Box 3 naar Box 2 is in onze visie geen 'boxhopping'. Bij de invoering van de Wet inkomstenbelasting 2001 was de indeling qua heffing duidelijk 'progressief'. In Box 1 betaalde je het meeste, daarna in Box 2 en het minste betaalde je in Box 3 over je meest passieve vermogen. Alleen rond de peildata van Box 3 kon 'boxhopping' spelen zoals de wetgever het toen bedoelde en daar is destijds al anti-misbruikwetgeving voor bedacht.

Dat er nu belastingplichtigen zijn die ervoor kiezen om vermogen voor langere termijn onder te brengen in Box 2, is geen 'boxhopping'. In de visie van auteurs is hier sprake van een mate van 'framing' door de medewetgever die onwenselijk is. Het is een volkomen legitieme keuze om te zeggen: ik wil liever belast worden over mijn werkelijke rendement. Dat dit dan in Box 2 tegen hogere tarieven is (immers de gecombineerde vennootschapsbelasting en Box 2 heffing betekent een tarief van 37,9% tot 45,2%, versus 31% in Box 3) wordt daarbij voor lief genomen. Dat komt, zoals breed bekend is, omdat het fictieve rendement in Box 3 voor heel veel bezittingen leidt tot disproportionele effectieve belastingdruk. De auteurs kunnen zich niet aan de indruk onttrekken dat deze 'framing' mede het gevolg is dat de opbrengst van de Box 3-heffing de laatste jaren onder druk staat door een verschuiving van vermogen naar Box 2. De vraag is echter wel of de wetgever dit probleem zou moeten oplossen door meer druk te zetten op Box 2, of door een nieuw en reëel systeem te bedenken voor Box 3. De auteurs zouden menen dat het laatste in ieder geval te prefereren is boven de huidige tactiek om de belastingplichtige die een onrechtvaardig systeem vermijdt, te framen als 'boxhopper'.

2. Een onwenselijk bijkomend effect van het overbrengen van vermogen naar Box 2, is dat er zonder nadere voorziening een publicatieplicht ontstaat over het in Box 2 gehouden vermogen, via de jaarrekening die iedereen bij het handelsregister kan inzien. Combineer dat met een openbaar raadpleegbaar UBO-register en je krijgt een complexe situatie waarbij belastingplichtigen de onrechtvaardige Box 3 heffing moeten gaan afwegen tegen de privacy die een persoonlijke bankrekening wel, en een persoonlijke vennootschap niet biedt.

Het voorgaande is de voornaamste reden dat het gebruik van de OCV en het open FGR de laatste jaren een vlucht heeft genomen. Deze entiteiten hoeven immers hun jaarrekening niet te publiceren. De UBO moeten zij overigens wel publiceren (zij het dat de wetgever nog geen concreet voorstel heeft gedaan voor een UBO-register voor FGRs, een probleem dat wellicht en passant met dit Wetsvoorstel ook wordt opgelost, omdat de overgebleven FGRs straks toch nauwelijks meer 'echte' UBOs zullen hebben, hierover meldt het Wetsvoorstel overigens ook niets).

In de visie van auteurs heeft dit dus ook weinig te maken met het 'anonymiseren' van vermogen, hooguit met het uit het publieke domein houden van persoonlijke bankrekeningen waar het publiek voordien ook al geen inzicht in had. Daarnaast dringt bij auteurs de vraag zich op of het niet publiceren van een jaarrekening waarbij geen enkele partij anders dan de belastingdienst enig maatschappelijk belang kan hebben (en die krijgt gewoon ieder jaar de aangifte vennootschapsbelasting binnen) nu werkelijk zo kwalijk is. In ieder geval achten wij het minder kwalijk dan het feit dat de medewetgever die de oorzaak van dit probleem, Box 3, niet aanpakt, maar wel het symptoom – een verschuiving van vermogen naar Box 2 bestrijdt – door het enige geitenpaadje naar een redelijke mate van privacy te doorkruisen.

Vervallen van de vennootschapsbelastingplicht van de OCV en het FGR

Artikel VI van het Wetsvoorstel regelt dat de open commanditaire vennootschap voor de toepassing van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 ("**Wet VPB**") wordt geacht haar vermogensbestanddelen over te hebben gedragen aan haar vennoten.

Voor het FGR is een dergelijke bepaling niet opgenomen. Het open FGR dat transparant wordt, valt dus terug op de algemene wettelijke regeling van bijvoorbeeld artikel 15d Wet VPB (eindafrekening), zodat alle winstreserves ineens worden belast.

Voor de OCV is er de mogelijkheid een betalingsregeling te treffen, voor het FGR niet. Dit is een naar de mening van auteurs niet gerechtvaardigd en overigens onverklaard verschil in behandeling.

Tevens is onduidelijk wat er gebeurt met eventuele residuele fiscale verliezen van de OCV of het open FGR. Zonder nadere voorziening gaan deze permanent verloren. Ook dit lijkt auteurs niet gerechtvaardigd in een situatie waar de vennootschapsbelastingplicht uitsluitend door het Wetsvoorstel eindigt.

Vervallen van het 'aandelenbelang' van een natuurlijk persoon in een OCV/FGR

Zowel bij de OCV als het open FGR leidt de verandering naar 'transparant' tot het einde van een eventueel aanmerkelijk belang in de entiteit, met eindafrekening als gevolg (artikel 4.16 lid 1 sub g Wet inkomstenbelasting 2001 ("**Wet IB**")).

Voor de OCV is er de mogelijkheid een betalingsregeling te treffen, voor het FGR niet. Dit is een niet gerechtvaardigd en overigens onverklaard verschil in behandeling.

Doorschuiffaciliteiten

Voor de OCV kan de eindafrekening zowel in de inkomstenbelasting als de vennootschapsbelasting worden voorkomen, met een beroep op doorschuiffaciliteiten.

Vennootschapsbelasting

Alleen als alle commanditaire vennoten tezamen met de OCV een verzoek doen, komt dit voor honorering in aanmerking. Daarnaast moeten alle vennoten aan een negental voorwaarden voldoen. Wij merken op dat het in de praktijk zeker niet vanzelfsprekend is dat alle vennoten het hierover eens zullen of kunnen worden. Zij kunnen andere belangen of simpelweg verschillende belastingposities hebben. Hierdoor is deze faciliteit dan direct niet beschikbaar voor alle vennoten.

Het is ook niet ondenkbaar dat vennoten hun medewerking afhankelijk gaan stellen van voorwaarden (bijvoorbeeld vergoedingen van andere vennoten, of de OCV).

Wij nemen aan dat de eis van een gezamenlijk verzoek samenhangt met het feit dat de OCV in beginsel niet 'gedeeltelijk' kan eindafrekenen. Dat wil echter niet zeggen dat het Wetsvoorstel niet had kunnen voorzien in een dergelijke oplossing. Het komt ons voor dat het mogelijk is om de individuele commanditaire vennoot aansprakelijk te laten zijn voor zijn/haar pro rata deel in de eindafrekening, in plaats van de OCV. Dan kan vervolgens ook door iedere individuele vennoot beoordeeld worden of het wenselijk is om een doorschuiffaciliteit toe te passen.

Onduidelijk (en onzes inziens niet gerechtvaardigd) is waarom er voor het FGR geen doorschuifmogelijkheid is.

Inkomstenbelasting

Alleen voor de commanditaire vennoot is in Box 1 en Box 2 een faciliteit in het leven geroepen.

Onduidelijk is waarom dit niet kan voor de participant in een open FGR die dit belang in Box 1 of Box 2 houdt. Dit leidt tot de onzes inziens vreemde en onwenselijke situatie dat natuurlijke personen met een belang in een FGR al vóór 1 januari 2022 een beroep zullen moeten doen op artikel 3.55 Wet IB, om toch de claim door te schuiven. Nadeel van deze bepaling is echter dat deze bepaling uitsluitend open staat indien de vennootschap waarin het belang in het open FGR wordt ingebracht, een meerderheidsbelang in het FGR verkrijgt. Dit is een extra complicerende factor die het overgangsrecht voor de OCV niet kent.

Overdrachtsbelasting

In veel gevallen worden vennoten in een OCV gedwongen om een entiteit op te richten en een aandelenfusie uit te voeren voor het betreffende aandeel in de OCV om niet geconfronteerd te worden met een eindafrekening in de inkomstenbelasting en/of vennootschapsbelasting.

Het Wetsvoorstel rept echter nergens over facilitering in de overdrachtsbelasting van deze aandelenfusie, indien de OCV onroerende zaken houdt. Dit kan er dus toe leiden dat belastingplichtigen gedwongen worden te kiezen tussen eindafrekening of overdrachtsbelasting, terwijl het liquiditeitsprobleem juist bij een vastgoed-CV een heel reëel risico is. Wij bevelen de wetgever aan hiervoor een faciliteit in het leven te roepen, met name omdat het belang bij de OCV en dus de onroerende zaken feitelijk niet wijzigt bij deze aandelenfusie.

Functionele valuta

Wij verzoeken u toe te lichten hoe om dient te worden gegaan met valutaresultaten als gevolg van het feit dat de functionele valuta van de OCV afwijkt van de functionele valuta van de verkrijgende entiteit.

Kwalificatieproblemen na invoering

Nederland kent op grond van het Wetsvoorstel straks niet één, maar drie verschillende kwalificatiemethoden voor buitenlandse rechtsvormen. De rechtsvergelijkingsmethode, de symmetrische methode en de vaste methode. Het komt de auteurs voor dat dit in ieder geval geen vereenvoudiging vormt van het toch al relatief complexe vraagstuk.

Onder het huidige stelsel zijn er wellicht hybride mismatches, maar Nederland is dan wel consequent in de toepassing ervan. Een entiteit die naar Nederlandse maatstaven non-transparant is, is hier onderworpen aan de vennootschapsbelasting als de entiteit hier een vaste inrichting opereert, maar ook als de entiteit hier feitelijk gevestigd is. Ook geven de huidige '4 vragen' in de ervaring van auteurs een vrij helder beeld wanneer een vennootschap wel en niet fiscaal transparant is, zelfs als het een rechtsvorm betreft die wij in Nederland niet kennen.

Na de wijziging gaat dit systeem drastisch op de schop. Dit levert veel onzekerheid op, vooral ook omdat er niet één eenduidig systeem voor terugkomt. Wij lichten dit graag toe aan de hand van twee voorbeelden.

De LLP naar het recht van het Verenigd Koninkrijk

Voor de LLP (nu volgens de Hoge Raad in principe non-transparant) gaat de rechtsvergelijkingsmethode straks niet meer op, want Nederland heeft geen vergelijkbare rechtsvorm (en hoewel het Wetsvoorstel er niet expliciet over is, lijken dus de '4 vragen' te gaan verdwijnen, althans dat leidt kennelijk niet meer tot een uitkomst voor de LLP). Uit het Wetsvoorstel leiden auteurs af dat de LLP straks als volgt kwalificeert:

- Wordt de LLP feitelijk geleid in Nederland, dan geldt op grond van de 'vaste methode' straks een volledige onderworpenheid aan de vennootschapsbelasting.
- Heeft de LLP echter slechts een vaste inrichting in Nederland, dan is de LLP zelf niet onderworpen, maar haar partners. Dat komt omdat de LLP in het Verenigd Koninkrijk als fiscaal transparant wordt aangemerkt en daarmee geldt die transparantie automatisch ook voor de buitenlandse belastingplicht in de vennootschapsbelasting, want daar wordt de symmetrische methode gebruikt, let wel, waar het 'hoofdhuis' zich bevindt, lijkt in dat kader niet relevant.
- Houdt een Nederlandse BV een belang in de LLP die in Nederland is gevestigd, dan geldt weer de vaste methode en is de deelnemingsvrijstelling van toepassing, maar zit de LLP in het Verenigd Koninkrijk, dan is hij niet van toepassing, zelfs niet als de LLP een vaste inrichting heeft in Nederland, die is dan immers niet belast met vennootschapsbelasting.
- Onduidelijk is wat het voorgaande betekent voor de objectvrijstelling. De wetgever heeft in ieder geval nergens geregeld hoe moet om worden gegaan met belangen van een Nederlandse vennootschap in een LLP die fiscaal transparant is in het Verenigd Koninkrijk. Wij nemen aan dat hier impliciet ook de symmetrische methode geldt, en dus de objectvrijstelling kan worden toegepast, maar dit wordt uit het Wetsvoorstel niet duidelijk.

De commanditaire vennootschap naar Belgisch recht

- Indien de Belgische CV feitelijk in Nederland gevestigd is, dan is zij hier niet vennootschapsbelastingplichtig. Het is immers een CV-achtige.
- Heeft zij echter slechts een vaste inrichting in Nederland? Dan is zij wel onderworpen, want de symmetrische methode wordt toegepast en de CV naar het recht van België is in België volledig onderworpen aan vennootschapsbelasting.
- Heeft men een deelneming in de commanditaire vennootschap? Dan hangt de vraag of de deelnemingsvrijstelling van toepassing is uitsluitend af van de vraag of de CV feitelijk geleid wordt in Nederland (toerekening van de transparant behandelde CV op grond van de vaste methode), of buiten Nederland (non-transparant op grond van de symmetrische methode).

Auteurs constateren op grond van het voorgaande dat er nog steeds veel hybride mismatches zullen zijn, maar dat het straks wel een stuk ingewikkelder wordt in Nederland om een consequente lijn te vinden. Het spreekt voor zich dat Nederland door geen consequente keuzes te maken, hier bepaald niet 'in de pas loopt' met enig buitenland.

Hoogachtend,

Dentons Europe LLP